

SUROWCE WŁÓKIENNICZE	N O R M A B R A N Ż O W A	BN-88
	Odpadki wełniane i wełnopodobne przędzalnicze dla przemysłu włókienniczego	7513-06
		Zamiast BN-70/7513-06 BN-71/7513-08
		Grupa katalogowa 1108

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy są odpadki przędzalnicze wełniane, wełnopodobne i mieszkankowe powstające w zakładach czesankowych i zgrzebnych przemysłu wełnianego, przeznaczone do obrotu w przemyśle włókienniczym.

1.2. Określenia

1.2.1. odpadki wełniane — odpadki z włókien wełnianych, z tolerancją zawartości domieszek wg 3.2.1.

1.2.2. odpadki mieszkankowe — odpadki półwełniane i ćwierćwełniane, zawierające włókna wełniane, włókna chemiczne i/lub włókna naturalne celulozowe.

1.2.3. odpadki wełnopodobne — odpadki z włókien chemicznych.

1.2.4. odpadki niebarwione — odpadki o naturalnej barwie białej lub kremowej oraz bielone.

1.2.5. odpadki jednobarwne — odpadki o kolorze jednolitym lub o różnych odcieniach barwy podstawowej oraz ich melanże.

1.2.6. odpadki wielobarwne — odpadki o różnej barwie.

2. PODZIAŁ I OZNACZENIE

2.1. Podział i oznaczenie. Podział odpadków — wg tabl. 1, zgodnie z KTM, podbranża 2082, uzupełniony nazwą rodzaju odpadków i numerem normy.

Tablica 1

Podział odpadków przędzalniczych		
wg miejsca powstawania		wg składu surowcowego
przędzalnie czesankowe	zakłady zgrzebne	
— odmoki a) wełna kanałowa b) inne — puch (kurz) — pęczak — wyłk — zmiotki: a) czesalnicze b) przędzalnicze c) farbiarskie — końce: a) taśm b) niedoprzedu c) kabla — wyczesy a) z I czesania b) z II czesania — pefile — zwijki — płątanka a) przedzy b) włóczki — inne luźne	— końce niedoprzedu — kurze (puch) — zmiotki — zmiotki farbiarskie — płątanka przedzy zgrzebnej — płątanka przedzy czesankowej	— wełniane ¹⁾ — mieszkankowe: a) z włókien wełnianych i syntetycznych b) z włókien wełnianych i sztucznych c) z włókien wełnianych, naturalnych celulozowych i syntetycznych — wełnopodobne jednobarwne i mieszane: a) sztuczne b) syntetyczne

¹⁾ W grupie odpadków wełnianych z przędzalni czesankowych: końce, wyczesy, pefile, zwijki i płątanka dzielą się na cienkie, średnie i grube. Wszystkie odpadki należy sortować wg barwy na niebarwione, jednobarwne i wielobarwne

Zgłoszona przez Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Wełnianego
 Ustanowiona przez Dyrektora Instytutu Włókiennictwa dnia 19 grudnia 1988 r.
 jako norma obowiązująca od dnia 1 lipca 1989 roku
 (Dz. Norm. i Miar nr 2/1989, poz. 4)

2.2. Przykład oznaczenia odpadków włókienniczych sortowanych (2082), wełnianych (2), luźnych (1), wyczesów (3) z I czesania (3), 100% wełnianych cienkich (27), niebarwionych surowych z obłożeniem roślinnym do 1% (11) o liczbie kontrolnej 4 (4):

2082-213-327-114

ODPADKI WEŁNIANE PRZĘDZALNICZE BN-88/7513-06

3. WYMAGANIA

3.1. Wymagania ogólne. Partia odpadków przeznaczona do odbioru przygotowana wg tabl. 1 powinna być:

- jednorodna w masie,
- nie zamoczona.

3.2. Wymagania szczegółowe

3.2.1. Zawartość włókien w odpadkach — wg tabl. 2.

Tablica 2

Rodzaj odpadków	Zawartość włókien, %		Metoda badania wg
	wełnianych nie mniej niż	chemicznych (i/lub naturalnych celulozowych) do	
Wełniane ¹⁾	95	5	PN-75/P-04860
Mieszankowe:			
— półwełniane	50	50	
— ćwierćwełniane	15	85	
Wełnopodobne	—	100	

¹⁾ Dopuszcza się zawartość włókien wełnopodobnych nie więcej niż:
 — 5% włókien różnych, niewełnianych
 lub
 — 15% włókien barwiących się barwnikami stosowanymi do wełny.

3.2.2. Nominalna średnica włókien określona organoleptycznie dla odpadków wełnianych czesankowych (końce, wyczesy, pefile, zwijki, płątanka) powinna wynosić:

- dla cienkich — do 26 μm ,
- dla średnich — powyżej 26 ÷ 30 μm ,
- dla grubych — powyżej 31 μm .

W przypadkach spornych średnicę włókien należy obliczyć wg PN-72/P-04900 p. 6.

3.2.3. Wyznaczanie wilgotności — dla końców, pefili, zwijek i wyczesów wilgotność należy obliczać zgodnie z BN-70/7510-03 i wyznaczyć wg PN-71/P-04601.

Wilgotności dla pozostałych odpadków nie wyznacza się i wprowadza do obrotu wg masy netto.

3.2.4. Zawartość zanieczyszczeń. W partii odpadków (z wyjątkiem zmiotków i końców) dopuszcza się nie więcej niż 3% masy odpadków zaoliwionych i nie więcej niż 3% masy zanieczyszczeń innych (np. kurz, ziemia).

W partii zmiotków dopuszcza się nie więcej niż 10% odpadków zaoliwionych i innych zanieczyszczeń.

W partii końców — zanieczyszczenia niedopuszczalne. Zawartość zanieczyszczeń ustala się organoleptycznie po rozbelowaniu.

W przypadkach spornych, zawartość zanieczyszczeń należy ustalić przez wysortowanie odpadków zanie-

czyszczonych, zważenie ich i obliczenie % zawartości w stosunku do masy jednostki pobranej do badań.

4. PAKOWANIE, PRZECHOWYWANIE I TRANSPORT

— wg BN-80/7502-01.

5. BADANIA ODBIORCZE

5.1. Dokumentacja partii. Do partii przedstawionej do odbioru należy dołączyć specyfikację zawierającą oznaczenie odpadków wg 2.2.

5.2. Pobieranie próbek. Z partii odpadków przedstawionych do odbioru należy pobrać sposobem losowym „na ślepo“ wg PN-83/N-03010 liczbę opakowań jednostkowych uzależnioną od liczności partii wg PN-79/N-03021, przy założonej wadliwości 4% i II ogólnym

poziomie kontroli wg jednostopniowego planu badania dla kontroli normalnej zgodnie z tabl. 3.

Tablica 3

Liczba bel w partii	Liczba bel pobrana do badań	Liczba kwalifikująca
do 8	2	0
9 do 15	3	0
16 do 25	5	0
powyżej 25	8	1

Próbkę ogólną do badań laboratoryjnych należy utworzyć wg PN-72/P-04900.

5.3. Rodzaje badań

5.3.1. Badania wstępne polegające na sprawdzeniu:

- zgodności partii z danymi na specyfikacji,
- zgodności stanu opakowania i oznakowania.

5.3.2. Badania ogólne polegające na organoleptycznym sprawdzeniu bel pobranych wg tabl. 3 z wymaganiami zawartymi w 3.1.

5.3.3. Badania szczegółowe polegające na sprawdzeniu bel pobranych wg tabl. 3 z wymaganiami zawartymi w 3.2.

5.4. Ocena partii. Partię odpadków należy uznać za zgodną z wymaganiami normy, jeżeli badania wg 5.3 spełniają wymagania normy.

K O N I E C

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę — Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Wełnianego, Łódź.

2. Istotne zmiany w stosunku do BN-70/7513-06 i BN-71/7513-08

- a) połączono dwie normy w jedną,
- b) uporządkowano podział rodzajowy odpadków,
- c) wprowadzono określenia zgodnie z KTM dla wszystkich typów odpadków,
- d) wprowadzono oznaczenie średnicy wełny w mikrometrach.

3. Normy i dokumenty związane

PN-83/N-03010 Statystyczna kontrola jakości. Losowy wybór jednostek produktu do próbeki

PN-79/N-03021 Statystyczna kontrola jakości. Kontrola odbiorcza wg oceny alternatywnej. Plany badania

PN-71/P-04601 Metody badań surowców, półwyrobów i wyrobów włókienniczych. Wyznaczanie wilgotności

PN-72/P-04900 Metody badań surowców włókienniczych. Wełna BN-80/7502-01 Odpadki i zużytki włókiennicze. Pakowanie, przechowywanie i transport

BN-70/7510-03 Surowce włókiennicze i przędza. Wilgotności legalne i dodatki handlowe

Pozostałe normy związane podano w tabl. 2.

Branżowe zasady budowy Kodu Towarowo-Materiałowego, KTM, Łódź, Zjednoczenie Przedsiębiorstw Wełniarskich Północ, 1977.

4. Autor projektu normy — mgr inż. Romana Idasz, Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Wełnianego, Łódź.